Lisje žuti veće po drveću,
Lisje žuti dole veće pada,
Zelenoga više ja nikada
Videt' neću!

Glava klonu, lice potavnilo,
Bolovanje oko mi popilo,
Ruka lomna, telo izmoždeno,
A kleca mi slabačko koleno!
Dođe doba da idem u groba.

Zbogom žitku, moj prelepi sanče!
Zbogom zoro, zbogom, beli danče!
Zbogom, svete, nekadanji raju. —
Ja sad moram drugom ići kraju!
O, da te tako ja ne ljubljah žarko,
Još bih gledo tvoje sunce jarko, —
Slušo groma, slušao oluju,
Čudio se tvojemu slavuju,
tvojoj reci i tvojem izvoru, —
Mog života vir je na uviru!

O, pesme moje, jadna siročadi,
Deco mila mojih leta mladi'!
Htedoh dugu da sa neba svučem,
Dugom šarnom da sve vas obučem,
Da nakitim sjajnijem zvezdama,
Da obasjam sunčanim lučama ...

Duga bila, pa se izgubila,
zvezde sjale, pa su i presjale,
A sunašce ono ogrijalo
I ono je sa neba mi palo!
Sve nestade što vam dati spravlja' —
U traljama otac vas ostavlja.